

Odredbe svete Stolice.

I. *Suprema sacra Congregatio S. Officii* dekretom svojim od 22. ožujka 1918. na pitanje

An praescriptiones ad duo supra memorata capita (t. j. ad Consilia a vigilantia i ad iuramentum antimodernisticum) spectantes post dictum diem Pentecostes (na koji je dan stupio u krjepost novi kanonski zakonik) in vigore manere pergant, an non? odgovorila ovako:

»*Praescriptiones praedictas, ob serpentes in praesenti modernisticos errores latas, natura quidem sua temporarias esse ac transitorias, ideoque in Codicem iuris canonici referri non potuisse; aliunde tamen, cum virus modernismi diffundi minime cessaverit, eas in pleno suo robore manere debere, usquedum hac de re Apostolica Sedes aliter statuerit.*« (Sr. Acta Ap. Sedis X. str. 136.)

II. *S. Congregatio Rituum* dekretom »*Urbis et Orbis*« od 12. prosinca 1917. odredila je, da se prvenstvene svetkovine sv. Josipa, 19. ožujka, i sv. Mihovila arkandela, 29. rujna, poviše na svetkovine prvoga reda — sub ritu duplici primae classis — a prema tome da se dotične promjene provedu u kalendaru, u katalogu svetkovina i u brevijaru. (Sr. Acta Ap. Sedis X. str. 26.)

Ista kongregacija dekretom od 18. ožujka 1918. završila je sav posao u pogledu proglašenja sveticom blažene Margarite Marije Alacoque, te svečano izjavila: *Tuto procedi posse ad solemnem Beatae Margaritae Mariae Alacogue canonizationem.* Ovim je dekretom završen cio postupak i ne preostaje drugo, van da se odredi dan za svečanu kanonizaciju. (Sr. Acta Ap. Sedis X. str. 145. i sl.)

III. *Sacra Poenitentiaria Apostolica*, *Sectio de Indulgentiis*

1. podijelila odredbom svojom od 3. kolovoza 1917. oprost od 7 godina i 7 četrdesetnica onim vjernicima, koji skrušenim barem srcem klečeći izmole, bilo kada dođu u koju crkvu ili javnu ili polujavnu kapelicu, ili prije nego iz nje izadu, ovu molitvicu (iz ostavštine sv. Franje Asiškoga): »*Adoramus te, sanctissime Domine Jesu Christe, hic et ad omnes ecclesias*

tuas, quae sunt in toto mundo, et benedicimus tibi; quia per sanctam Crucem tuam redemisti mundum.«

Ovaj oprost dobivaju vjernici svaki put, kada ovu molitvicu izmole. Onima pak, koji kroz cio mjesec svaki dan to učine barem jedamput na dan, podjeljuje se obilati oprost, ako se usto ispovijede i pričeste. Oba ova oprosta mogu se namijeniti dušama u čistilištu. (Sr. Acta Ap. Sedis X. str. 29.).

2. Ista oblast odredbom svojom od 16. studenoga 1917. podijelila je oprost od 100 dana onim svećenicima, koji poslije sv. mise izmole ovu molitvicu onome Svecu, na čiju čast je sv. misu odslužio.

»Sancte N., in cuius honorem incruentum Corporis et Sanguinis Christi sacrificium obtuli, fac tua potenti apud Deum intercessionè, ut usu huius mysterii, passionis et mortis eiusdem Christi Salvatoris nostri merita consequar, ac cum illius frequentatione continuo crescat meae salutis effectus. Amen.«

I ovaj se oprost može namijeniti dušama u čistilištu. (Sr. Acta Ap. Sedis X. str. 30.)

3. Od iste oblasti tražilo se razjašnjenje u pogledu oprosta, što se dobivaju prigodom posvećivanja obitelji Presv. Srcu Isusovu. Kako je poznato, podijelio je bio sv. Otac Papa Pijo X. 19. svibnja 1908. potpuni oprost svim vjernicima, koji po stanovitom obrazcu posvete svoju obitelj Presv. Srcu Isusovu, i to 1. na sam dan posvete i 2. svake godine na onaj dan, kada tu posvetu obnove. Kasnije je isti sv. Otac — 24. srpnja 1913. — posebne oproste podijelio za biskupije u državi Chile u Americi, i to: 1. 7 godina i 7 četrdesetnica svakome članu obitelji na dan posvete, a 2. obilati oprost onima, koji se taj dan ispovjede i pričeste i u crkvi pomole po nakani sv. Oca; napokon 3. oprost od 300 dana za svakoga člana obitelji na dan obnove posvete. Sv. Otac Benedikto XV. — 27. travnja 1915. — podijelio je iste ove oproste svim obiteljima katoličkim po cijelom svijetu. Nastala je dvojba: 1. Utrum ad lucrandas indulgentias piae praxi adnexas necessario in singulis domibus familiae SS. Cordi Jesu per sacerdotem consecrari debeant, an liceat adunatis familiis caeremoniam in ecclesia instituere, ubi cum maiori solemnitate et devotione res peragitur?

Odgovor glasi: *Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.*

2. Quando iudicandum sit, sacerdotem adesse non posse, ita ut imago SS. Cordis Jesu prius benedicta ab aliqua persona saeculari collocari et formula consecrationis recitari possit?

Odgovor: Iudicium de hac re prudenti iudicio Ordinarii loci remittitur.

3. Utrum ad lucrandas Indulgentias piae praxi adnexas requiratur, ut consecrationis formula Rescripto diei 19. maii 1908. stabilita adhibeatur?

Odgovor: Affirmative.

4. Utrum Indulgentia tercentorum dierum, de qua in Rescripto 24. Julii 1913., taxative adnexa sit diei anniversario consecrationis familiae?

Odgovor: Indulgentia haec lucrificari potest singulis annis, quo die coram SS. Cordis Jesu imagine actus consecrationis renovatur. (Sr. Acta Ap. Sedis X. str. 155. i sl.)

† O. Augustin Lehmkuhl D. I.

U kolegiju sv. Ignacija u Balkenburgu u Holandiji preminuo je u dobi od 84 godine Nestor moralista O. Augustin Lehmkuhl D. I.

Rodio se g. 1834. u Hagenu u Westfaliji, u 19. godini stupio je u novicijat družbe Isusove, i čim je svršio nauke svoje, postavljen je odmah za učitelja, tako te je već 1863. i 1864. u tadanjem kolegiju Maria-Laach predavao eksegezu, a zatim kroz četiri godine dogmatiku. Jednu godinu proveo je u praksi dušobrižničkoj, a god. 1870. počeo je predavati moralku. Kad su na to Isusovci bili izagnani iz Njemačke, nastavio je on svoju službu u Engleskoj u Ditton Hall-u. God. 1880. počeo je njegov književnički rad, koji je on od ovoga vremena nastavio i malne četrdeset godina revno obavljao.

Najznamenitije djelo Lehmkuhlovo bez dvojbe jest njegova *Theologia moralis*, po kojoj je došao na svjetski glas. U ovom djelu, koje izlazi u dvije omašne sveske već po dvanaesti put, držao se Lehmkuhl osim nauke sv. Tome Akvinca i sv. Alfonsa Ligorija osobito Suaresa, Lessija i Lu-